Notă despre vrăjitoare

În poveşti, vrăjitoarele poartă întotdeauna pălării negre caraghioase, pelerine negre şi zboară pe mături cu coadă.

Dar aceasta nu este o poveste. Noi vă vom vorbi despre VRĂJITOARE ADEVĂRATE.

Lucrul cel mai important pe care trebuie să-l ştiţi despre VRĂJITOARELE ADEVĂRATE este acesta. Ascultaţi foarte atent. Nu uitaţi ce urmează:

VRĂJITOARELE ADEVĂRATE se îmbracă în haine obişnuite şi seamănă leit cu femeile obişnuite. Locuiesc în case obişnuite şi au SLUJBE OBIŞNUITE.

Tocmai de asta sînt atît de greu de dibuit.

O VRĂJITOARE ADEVĂRATĂ nutreşte pentru copii o ură cumplită, cu mult mai cumplită decît orice altă ură pe care ţi-o poţi imagina.

O VRĂJITOARE ADEVĂRATĂ îşi petrece tot timpul gîndindu-se cum să scape de copiii din jurul ei. Pasiunea ei este să le facă de petrecanie, unul după altul. Doar la asta se gîndeşte cît e ziulica de mare. Indiferent dacă este casieră într-un supermarket sau bate la maşină scrisori pentru un om de afaceri, ori se plimbă de colo-colo într-o maşină elegantă (poate face oricare dintre aceste lucruri), mintea ei nu va avea odihnă: va unelti şi plănui, va combina şi proiecta, va şmecheri şi născoci, însetată de sînge, gînduri ucigaşe.

– Pe care copil, se întreabă ea din zori şi pînă-n seară, pe care copil anume să-l aleg data viitoare ca să-l zdrobesc.

O VRĂJITOARE ADEVĂRATĂ simte atîta plăcere să zdrobească un copil aşa cum

simţi *tu* cînd te pregăteşti să ataci o farfurie de căpşune cu un strat gros de frişcă deasupra.

Planul ei este să lichideze un copil pe săptămînă. Dacă nu reuşeşte, devine ţîfnoasă.

Un copil pe săptămînă înseamnă cincizeci şi doi pe an.

Strîveşte-i şi stîrpeşte-i, aşa le vii de hac.

Aceasta este deviza vrăjitoarelor.

Victima este aleasă cu mare grijă. Apoi vrăjitoarea îl pîndeşte pe bietul copil aşa cum pîndeşte vînătorul o păsărică în pădure.

Ea păşeşte încet. Se mişcă fără zgomot. Se apropie din ce în ce mai mult. După care, în cele din urmă, cînd totul este pregătit... *buuf!*... se repede la el! Sar scîntei! Ţîşnesc flăcări! Uleiul fierbe! Şobolanii chiţăie! Pielea se zbîrceşte! Iar copilul, ia-l de unde nu-i!

Trebuie să înţelegeţi că o vrăjitoare nu le dă copiilor cu un par în cap, nu le înfige cuţite în piept şi nici nu-i împuşcă cu pistolul. Cei care fac asta sînt prinşi de poliţie.

O vrăjitoare nu este prinsă niciodată. Nu uitaţi că ea are degete vrăjite şi sîngele îi fierbe din pricina puterilor diavoleşti. Ea poate face pietrele să salte ca broaştele şi poate isca limbi de flăcări jucăuşe pe luciul apelor.

Aceste puteri magice îţi bagă cu adevărat spaima în oase.

Din fericire, azi, în lume, nu se află multe VRĂJITOARE ADEVĂRATE. Totuşi, există destule ca să fii neliniştit. În Anglia există, probabil, cam o sută în total. În unele ţări sînt mai multe, în altele, ceva mai puţine.

Nu există ţară din lume unde să nu trăiască absolut nici o VRĂJITOARE.

Vrăjitoarele sînt femei.

Nu vreau să vorbesc urît despre femei. Majoritatea femeilor sînt minunate. Totuşi, trebuie să recunoaştem că toate vrăjitoarele *sînt* femei. Nu există bărbat care să facă vrăji.

Pe de altă parte, vîrcolacii sînt întotdeauna bărbaţi. La fel sînt şi strigoii. Toţi sînt periculoşi. Dar nici unul dintre ei nu este nici pe jumătate atît de periculos precum este o VRĂJITOARE ADEVĂRATĂ.

În ceea ce-i priveşte pe copii, o VRĂJITOARE ADEVĂRATĂ este, de departe, cea mai periculoasă creatură dintre toate cîte se află pe pămînt. Şi ceea ce o face de două ori mai periculoasă este faptul că nu *pare* periculoasă. Chiar şi atunci cînd le cunoşti toate tainele (vei auzi despre ele într-o clipă), nu poţi fi niciodată sigur dacă ai în faţa ta o vrăjitoare sau doar o doamnă cumsecade. Dacă un tigru ar reuşi să arate ca un

cîine mare care dă din coadă, poate că te-ai duce la el şi l-ai mîngîia pe cap. Şi, cu asta, s-a zis cu tine. Acelaşi lucru se întîmplă şi cu vrăjitoarele. Toate arată ca nişte doamne de treabă.

Vă rog să examinaţi imaginea de pe pagina 13. Care dintre doamne este vrăjitoarea? Este o întrebare grea, dar la care orice copil trebuie să încerce să dea un răspuns.

Tu n-ai cum să ştii, dar s-ar putea ca o vrăjitoare să locuiască lîngă casa ta chiar în momentul de faţă.

Ori s-ar putea să fie femeia cu ochi strălucitori care stătea în faţa ta în autobuz, azi-dimineaţă.

Ar putea să fie doamna cu zîmbet plăcut care ţi-a oferit o bomboană dintr-o pungă albă de hîrtie, înainte de prînz.

Ar putea chiar să fie – şi asta te va face să sari în sus – învăţătoarea ta atît de drăguţă, care-ţi citeşte aceste cuvinte exact în clipa asta. Uită-te bine la învăţătoarea aceasta! Poate că

ea zîmbeşte din cauza unei supoziţii atît de absurde. Dar asta nu trebuie să te facă să renunţi la părerea ta. S-ar putea să facă parte din şiretenia ei.

Bineînţeles că n-am vrut, nici o clipă, să spun că învăţătoarea ta este, în realitate, o vrăjitoare. Ceea ce am spus eu este că ea *s-ar putea* să fie vrăjitoare. Este puţin probabil. Dar – şi aici intervine marele „dar" – *nu este imposibil*.

Ah, dac-ar exista o cale ca să putem spune cu siguranţă dacă o femeie este sau nu vrăjitoare, atunci le-am aduna pe toate şi le-am pune în maşina de tocat carne. Din păcate, o astfel de cale nu există. Dar *există* cîteva mici semne pe care poţi încerca să le descoperi, unele apucături ciudate pe care le poţi întîlni la toate vrăjitoarele şi, dacă le cunoşti, dacă ţi le aminteşti întotdeauna, atunci s-ar putea să reuşeşti să-ţi scapi pielea cît eşti încă mic.

Bunica mea

Înainte de a împlini opt ani, eu însumi am avut de două ori de-a face cu vrăjitoarele. Prima dată am scăpat nevătămat, dar a doua oară n-am mai fost tot atît de norocos. Mi s-au întîmplat lucruri care vă vor face, poate, să vă înfricoşaţi cînd veţi citi despre ele. Nici nu se poate altfel. Adevărul trebuie spus. Faptul că mă aflu încă aici şi că pot să vorbesc cu voi (deşi arăt atît de ciudat) se datorează numai minunatei mele bunici.

Bunica mea era norvegiană. Norvegienii ştiu totul despre vrăjitoare, pentru că Norvegia, cu codrii săi întunecaţi şi cu munţii săi acoperiţi de gheaţă, este locul de unde au venit primele vrăjitoare. Tatăl şi mama mea